

auditis eius peccatis non reservatis, ab eis
 eum Sacramentaliter absoluat. Et consequen-
 ter dicunt, quod dictus penitens duo recipit
 Sacramenta, vnum a Superiore alterum ab
 inferiori, & quod dictus Superior potest iure
 optimo hanc facere diuisionem, sicut faciunt
 Pape Penitentiarij. At Doctissimus Pater E-
 manuel art. 6. q. citata, contrariam opinionem
 secundum Diuinam Theologiam verio-
 rem existimat. Scilicet, dictum Superiorem eam
 diuisionem facere minime posse, & sic ne-
 cessario debere audire peccata reservata &
 non reservata, prout tenent Ledesma. 2. 4. q.
 art. 8. dub. 3. Conc. 5. Durand. in 4. dist. 17.
 q. 15. Siluest. ver. Confessio. 1. q. 19. Adria. q. 4.
 de Confessione §. 7. sed dubium. Vi&. de
 Confes. nu. 162. Et fundamentum huius opi-
 nionis est: quia integritas Confessionis est
 de iure diuino, in quo dictus Superior mini-
 me potest dispensare, nulla presertim exi-
 stente necessitate, cum ipse Superior possit
 remittere suum subditum ad Confessorem
 inferiorem cum auctoritate, vt ipsum ab
 omnibus absolueret possit. Et dato quod Pre-
 latus velit extra Confessionem scire peccata
 reservata ipsius penitentis, remittendo ab-